

ת"פ 59942/10/13 - מדינת ישראל נגד לי לוי, איליה גייבסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

01 דצמבר 2015

ת"פ 59942-10-13 מדינת ישראל נ' לוי
ואח'
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. לי לוי

הנאשמים

2. איליה גייבסקי

נוכחים:

ב"כ המאשימה מר אוריאל לוי (מתמחה)

ב"כ הנאשמת 1 עו"ד סתווית רייכמן

הנאשמת התייצבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה וגמר דין

ביום 2.4.2015 במסגרת הסדר טיעון הורשעה הנאשמת בעובדות כתב אישום מתוקן, נשלחה לשירות מבחן, שבחן את שאלת הרשעתה, וכעת התייצבו הצדדים והם טוענים הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש.

יצוין כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים נוגעת לשאלת ההרשעה.

בדין הקודם שנערך לפני ימים ספורים המלצתי לצדדים להידבר ולנסות להגיע להסכמות. בפתח הדין היום הובהר כי המאשימה עומדת על ההרשעה.

שני הצדדים פירטו בהרחבה את טעמיהם במחלוקת העיקרית, שעניינה שאלת ההרשעה. בנוסף, שמעתי בצורה נרחבת את הנאשמת, שגוללה בפני את נסיבותיה האישיות והמשפחתיות, ואת התנהלותה הנוכחית.

בפני ביהמ"ש מונח תסקיר שירות מבחן מפורט, העומד על נסיבות חייה האישיות, משפחתיות, הקשות והמורכבות של הנאשמת, וממליץ לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשמת צו של"צ. יצוין כי בדיון הקודם הובעה הסכמת הנאשמת להטלת צו מבחן.

עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי קצינת המבחן עמדה על היותה של הנאשמת בת 20 כיום ובת 18 וחודש בעת ביצוע מהמעשים, חיילת בודדת המשרתת בשירות סדיר, נעדרת קורת גג ומתגוררת לסירוגין אצל קרובים וחברים. שירות המבחן התרשם מהיעדר מקורות תמיכה משמעותיים ומקשיים כלכליים ניכרים, ולצד זאת התרשם מהשקעת מאמצים של ממש לתפקוד תקין, לשירות צבאי, להשלמתו ושאיפות ברורות לעתיד. שירות המבחן ציין כי מדובר במעורבות ראשונה מול גורמי אכיפת החוק, ומובהר כי מדובר במעורבות יחידה.

הנאשמת תיארה את האירוע כחריג להתנהלותה הכוללת, ומהתייחסות שירות המבחן אל הנאשמת כבחורה צעירה וחוביית שחיה עם חווית נטישה ועם מורכבות, דומה כי גם שירות המבחן ראה באירוע מעידה קצרה, חריגה וחד פעמית. שירות המבחן אמד את הסיכון להישנות העבירות כנמוך, ובדרגת אלימות נמוכה. שירות המבחן ציין, כי האירוע נובע גם מצריכת אלכוהול עובר לאירוע, וממערכות יחסים מורכבות. הובהר בטיעונים, כי לנאשמת אין קשר לגורמים שוליים.

שירות המבחן הדגיש כי הנאשמת מצויה במאבק הישרדותי, ולמרות כל הקשיים הצליחה להשלים לימודים ומשקיעה, כאמור, מאמץ בשירות הצבאי. שירות המבחן לא התרשם מקווי אישיות עברייניים או אלימים.

שירות המבחן ציין כי לאור הנסיבות המורכבות, האישיות והמשפחתיות, וכן הקושי הכלכלי שפורט, נושא התעסוקה העתידית מהווה גורם עיקרי לשיקום, והרשעה פלילית עלולה להוות מכשול בהשגת יציבות תעסוקתית ואישית בעתיד. יצוין בהקשר זה, כי בדבריה של הנאשמת בפניי, שיתפה אותי הנאשמת בתוכניות הברורות והקונקרטיות שלה להשלים בגרויות וללמוד בעתיד לימודים גבוהים.

הארכתי בפירוט המתואר בתסקיר שירות המבחן, שכן להשקפתי, בנסיבות העניין, מן הטעמים שאפרט, הגם שמדובר בהמלצה שאינה מחייבת את ביהמ"ש, הרי שבתיק זה ההמלצה ראויה ומשקפת גם את העמדותי ביחס לאופן שבו הליך זה בעניינה של הנאשמת צריך להסתיים.

ההלכות הנוגעות לביטול הרשעה ידועות, ואין צורך להרחיב לגביהן. ככלל, ההרשעה היא דרך המלך, והימנעות מהרשעה או ביטולה הן חריג, יוצא דופן, שביהמ"ש שוקל אותו באותם מקרים בהם ביהמ"ש מתרשם כי אין הלימה חומרת המעשים בנסיבותיהם ומידת הפגיעה באינטרס הציבורי, לבין שיקום הנאשם ומידת הפגיעה באופק חייו.

בהליך שלפניי, אני סבורה כי מתקיימים אותם טעמים חריגים ויוצאי דופן המצדיקים את התוצאה החריגה, כאמור.

לעניין חומרת המעשים בנסיבותיהם, מדובר בהסדר טיעון שהושג במהלך שמיעת הראיות, לאחר שמיעת חלק מעדי התביעה, כשהסדר הטיעון כלל תיקון משמעותי ביותר של כתב האישום, כשהתיקון הוא גם במישור העובדות וגם, ובעיקר, במישור הוראות החיקוק, כשהעבירה החמורה של תיקפת שיטור בנסיבות מחמירות נמחקה מכתב האישום, וכתב האישום כולל הפרעה לשוטור והתנגדות למעצר.

למקרא כתב האישום המתוקן עולה כי מדובר באירוע תחום מאוד בזמן, קצר יחסית, במסגרתו היו שלובות אלה באלה התנהגויות הנאשמת, המהוות הפרעה לשוטור, והתנהגויות הנאשמת המהוות התנגדות למעצר, הכל כשהנאשמת בגילופין.

אכן, העבירה של הפרעה לשוטור במילוי תפקידו היא עבירה חמורה, ויש חשיבות לכך ששוטרים יוכלו לבצע את תפקיד אחיפת החוק ללא הפרעה, אלא שמדברי הנאשמת לפניי התרשמתי, כי גם הנאשמת מכירה בנפסדות מעשיה, ואת ההפרעה לשוטור יש לבחון במקרה זה בהתאם לעובדות המפורטות בכתב האישום, שאינן מעלות הפרעה מדרגת חומרה גבוהה.

העבירה של הפרעה לשוטור היא עבירה הכוללת עונש מינימום, וביהמ"ש ציין בהקשרה לא פעם, כי אין מדובר בעבירה שבה ככלל יש להורות על הימנעות מהרשעה. לא במקרה ציין כב' השופט שוהם ברע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל** את המילה "ככלל", ומובן כי אין בדברים אלה כדי לחסום את ביהמ"ש מחובתו לבחון בכל תיק שבו עומדת לדיון שאלת ביטול הרשעה או הימנעות ממנה, את הנסיבות הקונקרטיות של המעשים, בין ביחס לעבירה של הפרעה לשוטור במילוי תפקידו, ובין ביחס לעבירות חמורות אף יותר.

לעניין האינטרס הציבורי, מובן כי קיים אינטרס ציבורי באכיפת הדין כלפי מי שמפריע לשוטור ומתנגד למעצרו, עם זאת, אותו אינטרס ציבורי נותן את הדעת גם למכלול הנסיבות, לרבות גילה של הנאשמת, שהייתה בת 18 וחודש באותו אירוע חריג וקצר, ואשר נמנית על קבוצת הבגירים הצעירים.

כידוע, ביהמ"ש העליון ציין, שאין בבגירות הצעירה כדי להוות מעין "תעודת ביטוח" המצדיקה בכל עת ביטול הרשעה או הימנעות ממנה ללא פגיעה קונקרטית בנאשם, ומבלי שמתקיימים יתר הטעמים המצדיקים ביטול הרשעה. אלא שבמקרה שלפניי דומה בעניי, שלצד אותה בגירות צעירה מתקיימים נתונים נוספים, שיש בהם בנסיבות העניין, לבסס גם את אותו נזק קונקרטי ופגיעה באופק חיי הנאשמת ובשיקומה.

בכל הנוגע לפגיעה בנאשמת ובאופק שיקומה, הארכתי בפירוט את הנסיבות המצוינות בתסקיר, והאזנתי בקשב לנאשמת, ששיתפה אותי בהרחבה עם המורכבות איתה היא מתמודדת. התרשמתי מצעירה, שכנגד כל הסיכויים עושה כל מאמץ לתפקוד תקין, מלא, תורם לחברה בדרך של שירות צבאי. לא פעם נאמר כי יש אינטרס חברתי, ולא רק אישי, בשיקום נאשמים ובמתן אמצעים שיבטיחו להם להמשיך בדרך הישר, ודומה בעיניי שבתיק זה ראוי כי ביהמ"ש יתן יד

לנאשמת, ויאפשר לה להמשיך במאבק שהיא נאבקת לתפקוד תקין, נורמטיבי ותורם.

לאר אחזור על הנסיבות האישיות שפורטו בהרחבה, ורק אציין, כי למרות האלימות שחוותה הנאשמת, למרות העובדה שאין לה קורת גג קבועה, למרות הקושי הכלכלי, הביעה הנאשמת מוטיבציה להתגייס למג"ב, וגם לאחר שדבר זה נמנע ממנה עקב ההליך הנוכחי, לא איבדה את המוטיבציה לשירות צבאי, והיא עתידה להשלימו בעוד חודשים ספורים.

הנאשמת הביעה בפני צער וחרטה על האירוע, ובעת שדיברה בפני התרגשה מאוד. למשמע הנאשמת האמנתי לה כי היא מצרה מעומק ליבה על אותו אירוע נקודתי. הנאשמת הביעה בפני גם מוטיבציה ללימודים גבוהים בעתיד, ואף אני, כמו שירות המבחן, התרשמתי כי בנסיבותיה האישיות המיוחדות, אין להקשות עליה בדרך של הרשעה, שתחסום אותה מביצוע עיסוקים שונים, ויש לאפשר לה למצות את עצמה ולהתקדם ולהתפתח. בהיותה בגירה צעירה מאוד בעת ביצוע המעשים, ובהתחשב בכך שמדובר באירוע נקודתי, כאמור, יש מקום לאותה הזדמנות נוספת.

לקחתי בחשבון בנוסף גם את הזמן שחלף, היעדר העבר הפלילי כאמור והיעדרם של תיקים פתוחים נוספים.

בסופו של דבר, הגעתי למסקנה כי יש ביטול הכרעת הדין המרשיעה, וכך אני מורה.

לעניין צו השל"צ, שירות המבחן המליץ על צו של"צ בהיקף של 120 שעות, להשקפתי, יש מקום לצו בהיקף נרחב יותר, אך נוכח האתגרים עמם מתמודדת הנאשמת, אקבע באופן חריג תקופת ביצוע ארוכה יותר. כמו כן, הביעה הנאשמת את נכונותה, כאמור, לצו מבחן.

ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 175 שעות, שיבוצע במתנ"ס שיכון המזרח בראשון לציון בסיוע לצוות הספרייה. צו השל"צ יושלם תוך 18 חודשים מהיום.

ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום, במהלכו תהיה הנשמת בפיקוח שירות המבחן, ותהא משולבת בהליך טיפולי בפיקוח שירות המבחן בין במסגרת הצבאית ובין במסגרת שירות המבחן, הכל בהתאם לשיקול דעת שירות המבחן.

הובהר לנאשמת, כי אם לא תעמוד בתנאי השל"צ או המבחן, מוסמך לביהמ"ש לחזור ולהרשיעה לגזור את דינה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ט כסלו תשע"ו, 01/12/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת